

UZASADNIENIE

W dniu 12 sierpnia 2026 roku do Rady Miasta Gdańska, wpłynęła skarga Pani XY, przekazana przez Wojewodę Pomorskiego. Skarżąca, wskazuje, że z uwagi na wiek, stan zdrowia oraz konieczność pozostawania w domu po przebytych urazach kręgosłupa zwróciła się do Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku o wsparcie w codziennym funkcjonowaniu, w szczególności w zakresie wykonywania zakupów, realizacji recept oraz pomocy w prowadzeniu gospodarstwa domowego.

Zdaniem skarżącej zaproponowane przez MOPR zasady świadczenia pomocy nie odpowiadały jej sytuacji i potrzebom, gdyż nie posiadała gotówki niezbędnej do rozliczania zakupów, a z uwagi na zalecenia lekarskie nie mogła opuszczać miejsca zamieszkania. W konsekwencji zrezygnowała z oferowanych usług. Skarżąca wyraża niezadowolenie ze sposobu organizacji wsparcia przez MOPR, wskazując, że osoby starsze i niesamodzielne powinny mieć zapewniony łatwiejszy dostęp do skutecznej pomocy.

W myśl art. 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691 t.j., dalej jako: „k.p.a.”) przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Gdańska przeprowadziła postępowanie wyjaśniające i zwróciła się do Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku z prośbą o wyjaśnienie. W odpowiedzi organ wyjaśnił, że skarżąca była objęta wsparciem od lipca 2026 r., kiedy wpłynął wniosek o pomoc dostosowaną do potrzeb osoby z niepełnosprawnością. W toku przeprowadzonego wywiadu środowiskowego ustalono, że skarżąca będąca osobą w podeszłym wieku, samotnie gospodarującą i przewlekłe chorą, wymaga wsparcia w codziennym funkcjonowaniu. Pracownik socjalny zaproponował przyznanie usług opiekuńczych, a zakres świadczonej pomocy został uzgodniony ze skarżącą i obejmował m.in. pomoc w zakupach, realizację recept oraz utrzymanie porządku w miejscu zamieszkania. Na wniosek skarżącej usługi zostały przyznane w wymiarze dwóch godzin tygodniowo na okres od 6 sierpnia do 31 października 2026 r. W trakcie dalszych kontaktów skarżąca informowała o trudnościach związanych z organizacją zakupów oraz opłatami za usługi. Pracownik socjalny udzielił jej wyjaśnień dotyczących sposobu realizacji usług oraz możliwości zapewnienia środków finansowych na zakupy. MOPR podkreślił, że pracownik socjalny informował skarżącą o rzeczywistym celu usług opiekuńczych, wskazując, że mają one służyć kompleksowemu wsparciu osoby wymagającej pomocy, a nie wyłącznie wykonywaniu prac porządkowych. Wyjaśniono również, że udzielano skarżącej informacji zarówno telefonicznie, jak i pisemnie, odpowiadając na kierowane przez nią wiadomości i wyjaśniając zasady realizacji usług oraz sposób wnoszenia odpłatności. Ostatecznie skarżąca zrezygnowała z przyznanej pomocy, składając w dniu 6 sierpnia

2026 r. oświadczenie o rezygnacji z usług opiekuńczych. W konsekwencji decyzją z dnia 11 sierpnia 2026 r. uchylono decyzję przyznającą usługi.

Po analizie zgromadzonego materiału Rada uznała, że podejmowane działania Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Gdańsku były zgodne z obowiązującymi przepisami oraz uwzględniały potrzeby i oczekiwania skarżącej. Ośrodek wskazał, że proponował odpowiednie formy wsparcia, udzielał niezbędnych wyjaśnień oraz realizował swoje zadania w sposób prawidłowy, a brak realizacji usług wynikał z dobrowolnej rezygnacji skarżącej z przyznanej pomocy. W związku z powyższym zarzuty podniesione w skardze uznano za niezasadne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Gdańska uznała podjęcie przedmiotowej uchwały za konieczne i uzasadnione.

WNIOSKODAWCA:

Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miasta Gdańska
- za Komisję
Przewodniczący
Cezary Śpiewak-Dowbór

OPINIA PRAWNA:

Radca Prawny
Grzegorz Jakubowski